

Nic víc

František Nedvěď

Vypadáš jak sen, prchavý sen,
když s ránem odchází, však víš.

Vypadáš jak tůň, hluboká tůň
ukrytá pod strání, však víš.

Chtěl bych každý den tě vídat,
bělostná křídla z mořských pěn.

Vypadáš jak sen, co se mi zdá,
než zhoustne svítání, nic víc.

Vypadáš jak stůl, prostřený stůl,
kde příbor neznají, však víš.

Rukama tě jím jak slouha,
chutnáš jak touha, pepř a sůl.

Vypadáš jak stůl, snědený krám od vína zmáčený, nic víc.

Vypadáš jak stráň, rozkvetlá stráň,
ráj milenců a včel, však víš.

Milovat tě smím jen zřídka,
hladím tvá lýtka a tvou dlaň.

Vypadáš jak stráň, zvlněná stráň,
co voní po broskvích, nic víc.

Vypadáš jak sen, prchavý sen,
když s ránem odchází, však víš.

Venku noc a den se střídá,
přepych a bída jde nám vstříc.

Zatím co ty spíš, já mám strach nahlas říct -
mám tě rád, nic víc.